

Scrisoarea I - episodul meditatiei pe tema destinului geniului

Marele poet national si universal Mihai Eminescu a scris cinci Scrisori, toate marcate de antiteza dintre real si ideal.

In poemul "Scrisoarea I a avut diferite surse de inspiratie, atata scrieri filosofice, cat si lucrari indiene sau latine.

Poemul "Scrisoare I" poate fi structurat in sase secvente : 1- cadrul nocturn, 2- spectacolul uman aflat sub semnul mortii, 3- imaginea batranului savant, 4- episodul cosmogonic, 5- meditatie pe tema destinului geniului, 6- revenirea la tabloul nocturn.

Poemul este structurat pe doua ipostaze ale timpului, respecti timpul individual si timpul cosmic (universal).

Episodul al cincilea (versurile 87-144) constituie o meditatie, cu accente de satira, pe tema destinului geniului, integrat destinului general-uman.

Intr-o lume in care "peste toate o lopata de tarana se depune" savantul spera sa ramana in posteritate prin opera sa.

Sperantele geniului sunt insa desarte, iar destinul sau este nefericit.

"Cazut" (ca Lucifer) din inalta armonie cosmica, in lumea contemporana, batranul savant nu gaseste decat rautate si miicime sufleteasca.

Semnificativ este, in acest sens, episodul de falsa solemnitate al inmormantarii batranului Ganditor : alaiu "splendid ca o ironie", privirile "nepasatoare" si imaginea unui oarecare sotind un discurs sintetizeaza tabloul lumii comune.

Incapabil sa inteleaga tragedia unei minti colosale, zagazuite de timpul finit al vietii, incapabil sa ajunga la inaltimea geniului, semenii il vor cobora la micimea lor rautacioasa.

Amara este si concluzia poetului privind cancaniera biografiei savantului, in viata caruia oamenii vor cauta "petele" comune cu ale lor.

Concluzia este ca nimicniciei universale, oamenii ii adauga propria lor nimicnicie.

Comentarea destinului nedrept pe care il va avea, in posteritate, opera savantului, este strabatuta de accente sarcastice : pastrata in ungherul unor "crieri" aceasta opera va fi supusa aneantizarii ; imaginea viitorului cercetator care va scoate, de sub praful uitarii, vreun volum, cantarul cu care va masura aspectele neinsemnate a operei savantului, stergerea ochelarilor, sunt lucruri care se retin.

Punctul culminant al injustitiei posteritatii il constituie "nota prizarita" in care numele batranului dascal va fi mentonat, intr-un sir de alte nume, sub o "pagina neroada".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Episodul al saselea readuce peisajul nocturn de linistita splendoare, sugestia clipei oprite in eternitate, intr-un vis al Naentului, care este viata lumii.

Versurile poemului sunt ample (masura de 16 silabe) iar sima este imperecheata.

"Scrisoarea I este o opera in versuri, de intindere mare, in care epicul se asociaza cu lirismul, autorul meditand asupra conditiei umane si a destinului geniului. Prin aceste trasaturi, opera mentionata este un poem filosofic, incadrat in curentul romantic.